

Sygnatura akt VI Ka 870/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **21 października 2016 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk

Sędziowie SSO Grzegorz Kiepus (spr.)

SSO Bożena Żywiół

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Jarosława Dorczaka

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2016 r.

sprawy **M. K.** ur. (...) w Z.,

syna W. i C.

skazanego w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 21 kwietnia 2016 r. sygnatura akt II K 971/15

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że obniża orzeczoną wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności do 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy;
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

VI Ka 870/16

UZASADNIENIE

Apelację od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 21.04.2016 r., wywiodła obrońca skazanego, która zaskarżyła orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, zarzucając mu rażącą surowość kary, poprzez wymierzenie skazanemu – przy zastosowaniu zasady asperacji – kary łącznej 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy odległość czasowa, a także tożsamość rodzajowa popełnionych przez skazanego przestępstw oraz istnienie pozytywnej prognozy penitencjarnej oraz znacznego stopnia resocjalizacji powinna skutkować zastosowaniem zasady absorpcji.

W oparciu o podniesiony zarzut obrońca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacja okazała się skuteczna o tyle, iż w wyniku jej wniesienia zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez obniżenie wymierzonej skazanemu kary łącznej do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie wnioski i zarzuty w niej podniesione były bezzasadne.

Zgodnie z art. 85 § 1 kk, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Sąd rejonowy prawidłowo ustalił, iż łączeniu podlegały: kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 23.08.2011 r., sygn. II K 377/11; kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 8.11.2011 r., sygn. II K 793/11; kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 27.03.2012 r., sygn. II K 1339/11; kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 27.12.2012 r., sygn. II K 1053/12; kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 26.03.2013 r., sygn. VII K 898/12 oraz kara 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 6.10.2015 r., sygn. II K 355/13.

W myśl art. 86 § 1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Granice kary łącznej, którą mógł wymierzyć sąd w niniejszej sprawie mieściły się więc w przedziale od 2 lat i 2 miesięcy do 7 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 85a kk, orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymiar kary łącznej determinowany jest w szczególności bliskością w związku przedmiotowo-podmiotowego oraz czasowego zachodzącego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz czynnikami prognostycznymi w odniesieniu do sprawcy. W zależności od oceny tych przesłanek możliwe jest ukształtowanie kary łącznej na zasadzie kumulacji, absorpcji bądź asperacji. Im bardziej związek pomiędzy przestępstwami jest ścisły, tym bardziej kara łączna powinna być zbliżona do najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych.

W realiach rozpoznawanej sprawy brak było podstaw do wymierzenia sprawcy kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji, tj. w wysokości 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, jak domagała się tego autorka apelacji.

Nie można przecież zapominać, iż skazany dopuścił się w sumie kilkudziesięciu przestępstw, na szkodę takiej samej ilości pokrzywdzonych. Wszystkie czyny miały miejsce w okresie od 2.09.2010 r. do 30.05.2012 r., popełnione zostały zatem na przestrzeni ponad 1 roku i 8 miesięcy – trudno w tej sytuacji mówić o ich zwartości czasowej, która mogłaby uzasadniać wymierzenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji. Podkreślenia wymaga, iż po pierwszym wyroku, który zapadł w dniu 21.08.2011 r., skazany kontynuował działalność przestępczą, dopuszczając się kolejnych przestępstw; taka postawa nie może zasługiwać na akceptację.

Nie jest też tak, jak wywodzi skarżąca, iż zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary, charakteryzowane jest przez służby penitencjarne jednoznacznie pozytywnie, a proces jego resocjalizacji przebiega bez zakłóceń. Z opinii sporządzonej przez Dyrektora Zakładu Karnego nr (...) w S. wynika bowiem, iż zachowanie skazanego oceniane jest jako zaledwie przeciętne, a w trakcie pobytu w Zakładzie Karnym w O., dopuścił się on poważnych przekroczeń dyscyplinarnych, co skutkowało zakwalifikowaniem go do dalszego odbywania kary w zakładzie karnym typu zamkniętego (k. 44). W tych realiach nie sposób podzielić prezentowanej przez odwołującą się tezy o istnieniu warunków do wymierzenia skazanemu kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.

Sąd rejonowy uznał, iż orzeczona kara łączna 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do szkodliwości popełnionych przez skazanego przestępstw. Słusznie zauważa obrońca, powołując się na poglądy wyrażone w

orzecznictwie, iż na wymiar kary łącznej nie mają wpływu okoliczności związane ze stopniem społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw pozostających w zbiegu, a sąd wydający wyrok łączny, nie jest uprawniony do ponownego ich rozważania.

Rację ma też odwołująca się wskazując na tożsamość rodzajową przestępstw przypisanych sprawcy. Wszystkie czyny, których dopuścił się skazany zakwalifikowane zostały z art. 286 § 1 kk. Kształtując wymiar kary łącznej sąd rejonowy pominął tę okoliczność, co niewątpliwie mogło wpłynąć na wysokość orzeczonej kary.

Mając zatem na uwadze stosunkowo bliski związek przedmiotowy pomiędzy wszystkimi przestępstwami popełnionymi przez skazanego, wyrażający się w podobnym sposobie działania oraz identycznej kwalifikacji prawnej czynów, sąd odwoławczy uznał, iż - przy zastosowaniu zasady asperacji - wymierzoną skazanemu karę łączną pozbawienia wolności, należy obniżyć do 3 lat i 6 miesięcy. Tak ukształtowana kara łączna z jednej strony w należyтым stopniu odzwierciedla związek przedmiotowo-podmiotowy, zachodzący pomiędzy poszczególnymi przestępstwami przypisanymi skazanemu, z drugiej natomiast uwzględnia czynniki prognostyczne wobec skazanego - winna więc spełnić ustawowe cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.